

Venstre tidligere har stået for. Men det må Folketinget selvfølgelig tage til efterretning.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er til justitsministeren, der bliver ved med at slå fast, at vi skal følge dette kontorcirkulære, fordi det er der lavet aftaler om osv.

Jeg gør forsamlingen opmærksom på, at vi faktisk nu sidder og gennemgår nogle ansøgere, der skal på det næste lovforslag, og nogle ansøgere, der netop falder uden for de regler, der er opstillet i kontorcirkulæret.

Det vil sige, at man godt kan dispensere for andre ansøgers vedkommende. Der behøver man ikke længere at følge kontorcirkulæret. Det synes vi i Venstre er helt fint, at man ikke behøver at følge det kontorcirkulære til punkt og prikke, men at man kan tage en gennemgang af de forskellige ansøgninger, der kunne tænkes at være problemer med at få godkendt, og så drøfte dem fordomsfrit i udvalget.

Nu er jeg jo et ganske nyt medlem af det udvalg, men det går jeg ud fra at Venstre hele tiden har gjort. Så på det punkt har Venstre overhovedet ikke skiftet holdning eller mening om det. Det er en fejl fra justitsministerens side og fra de øvrige medlemmers side, som er kommet frem med påstande om, at vi skulle have skiftet holdning. Det har vi på ingen måde. Vi ønsker at tage det ansvar alvorligt, som vælgerne har givet os. Vi ønsker en saglig og grundig gennemgang af disse ansøgere og det gerne for lukkede døre i udvalget, så vi ikke behøver at stå med enkelt-sagsbehandling her fra talerstolen. Sådan er det.

Det er ikke korrekt, når justitsministeren gør opmærksom på, at kontorcirkulæret er en aftale, der bliver overholdt, og som skal overholdes til punkt og prikke. Det gør man nemlig ikke i øjeblikket. Vi sidder og gennemgår nogle, der falder uden for kontorcirkulæret. Og når man kan gøre det med nogle, hvorfor kan man så ikke gøre det med andre? Det vil jeg godt have justitsministerens svar på.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Det er til justitsministeren. Vi burde jo kunne blive enige om de regler, der gælder for tildeling af naturalisation, og om Folketingets arbejds-muligheder.

For det er positivt forkert, når justitsministeren siger, at Indfødsretsudvalget har fastsat regler. Det kan Indfødsretsudvalget ikke. Indføds-

retsudvalget har som udvalg ingen kompetence til at pålægge noget ministerium eller nogen embedsmand at arbejde på en bestemt måde. Man har simpelt hen ingen kompetence.

Det har ministre, og det er derfor også det, der fremgår af cirkulæret. Det er ministeren, der oplyser, at »forhandlinger mellem Folketingets Indfødsretsudvalg og Indenrigsministeriet har ført til fastsættelse af følgende hovedprincipper«. Men det er ministeren, der fastsætter dem ved, at det er ministeren, der underskriver cirkulæret.

Det er ikke Indfødsretsudvalget, der har nogen instruktionsbeføjelse over for nogen embedsmand eller noget embedsværk; det er ministeren selv, der tegner ministeriet som ressortminister, og det er også ministeren, der underskriver, og ministeren, der har ansvaret for de love, der udarbejdes til fremlæggelse i Folketinget.

Der kan ikke opstilles afskærende retningslinjer, der binder noget medlem af Folketinget, fordi det alene er ved lov, at man kan opnå naturalisation. Og en lov vurderes jo individuelt af hver eneste lovgiver, dvs. hvert eneste medlem af Folketinget.

Om det politiske blev det sagt, at vi hele tiden har været enige. Nej. I den tid, jeg var indenrigsminister – fra september 1987 – forsøgte vi ved gentagne lejligheder at få ændret reglerne, således at et flertal kunne stå bag det lovforslag, der så skulle udarbejdes. Det var ikke muligt at få stramninger. Men det nåede sin kulmination, da Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti den 22. februar 1994 fremsatte beslutningsforslag til ændrede vejledende retningslinjer for udarbejdelse af lovforslaget.

På det tidspunkt opsagde man den politiske forståelse, så det er synligt for Folketinget. Og derfor er det uærligt at sige, at der foreligger en aftale efter den 22. februar 1994, altså en aftale af politisk indhold her i Folketinget eller i Indfødsretsudvalget. Den er opsagt, og det er et politisk frihedsbrev, hvor man så efterfølgende kan komme med de synspunkter, som ethvert medlem af Folketinget har ret til at fremsætte.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Hr. Thor Pedersens gennemgang af det retlige, det juridiske grundlag er naturligvis fuldstændig korrekt. Men det ændrer ikke ved det faktum, at da vi i tidernes morgen i udvalget drøftede retningslinjerne, meddelte vi ministeriet,